

"Levensgevaarlijk regime"

Beijing, maandag 26 februari 2011

Zuong Li zag zijn eigen bloed langzaam maar gestaag uit zijn lichaam stromen. Met de zeldzame bloedgroep AB- was hij een graag geziene donor in de Bloedbank van het Volk. Li kreeg tweehonderdvijftig Yuan (ongeveer 25 €) voor elke halve liter die hij afstond. Omdat hij in uitstekende conditie verkeerde mocht hij elke maand in plaats van om de gebruikelijke zes maanden komen. Het geld was een welkome bijdrage op zijn karige salaris als professor Kunst en Cultuur aan de Universiteit van Beijing. Van groter belang waren de voedselbonnen die hij ontving waarmee hij in de speciale partijwinkel vlees, kip en groenten kon kopen. Bonnen die meestal alleen werden verstrekt aan partijbonzen. Bonnen die zijn vrouw en kind in dezelfde conditie hielden als die hij nu had. En dat was hem zijn bloed zeker wel waard.

Dinsdag 27 februari

Niemand vermoedde dat toen Li de ochtend van de zeventwintigste juli zijn vrouw en kind gedag kuste, dit de laatste kus uit zijn leven was. Ingepakt met dikke wanten, wollen das en muts tot ver over zijn oren getrokken, leek het alsof de ijzige vrieskoude wind dwars door wol en vlees blies. Verkild tot op zijn botten trapte hij nog maar eens extra hard op de pedalen van zijn door de universiteit verstrekte fiets. Dit jaar was het wel een extreem koude winter in Beijing, zelfs voor Chinese begrippen. Het was gelukkig maar een rit van circa dertig minuten maar door de koude leken het wel uren.

Zoals altijd was het bijzonder druk op straat en Li moest verscheidende malen uitwijken voor plotseling zwenkend of stoppend verkeer. De verwensingen die hij uitte vielen ongetwijfeld onder de Chinese censuur, maar door de das die een aantal malen om zijn gezicht gewikkeld was, waren zij toch niet te horen. Maar in China was het altijd oppassen, verraders leden onherroepelijk aan een ernstige vorm van slapeloosheid!

Net toen hij de rotonde van de Rode Draak gepasseerd was werd hij klem gereden door een matzwart militair busje. Achter hem stond eenzelfde bus, zonder sirene maar de zwaailichten gaven de donkere omgeving een sinister uiterlijk. Soldaten met hun geweren en pistolen op Li gericht schreeuwden door elkaar heen, alsof hij de meest gezochte misdadiger in China was.

'Afstappen. Afstappen en houd je handen zichtbaar voor ons in de lucht !'

Li was verbijsterd en verstijfd van angst. Opnieuw werd er geschreeuwd; 'Afstappen. Afstappen en houd je handen zichtbaar voor ons in de lucht !'

Eén van de soldaten liep naar Li toe en met de kolf van zijn geweer bewerkstelligde hij waar Li blijkbaar niet toe in staat was.

De wereld om hem heen vertraagde toen de klap tot hem doordrong. Spontaan ontspanden de spieren van zijn blaas zich. Half buiten bewustzijn voelde hij hoe de vochtige warmte in zijn kruis zich verspreidde.

Twee paar handen sleurden hem van zijn fiets die achteloos aan de kant werd gesmeten. Inmiddels had zich een menigte om het spektakel gevormd en het luidkeelse gekakel werkte de nerveuze soldaten danig op de zenuwen. Li kwam enigszins tot bewustzijn en stamelde zwakjes;

'Wat heeft dit verdomme te betekenen, wat moeten jullie van mij !'

'Kop dicht en meekomen,' was het antwoord. Alsof hij ook maar enige keus had.

Li werd niet bepaald zachtzinnig op de vloer van het busje gegooid en vier van de soldaten escorteerden hem. Zijn das werd hem van het hoofd getrokken en zijn armen werden gekluisterd. Hij voelde een bot in zijn linkerarm knappen en schreeuwde het uit van pijn. In het halfduister van het busje zag hij nog net hoe de kolf richting zijn gezicht gestoten werd. Het halfduister veranderde op slag in complete duisternis.

In een privé kliniek ver buiten de stad lag Zang Zi Jang, secretaris van de Communistische Partij te wachten op een transplantatie. Hij was in opperbeste stemming want er was eindelijk een leverdonor gevonden. De doktoren hadden hem bevend van angst maanden tevoren verteld dat hij zijn lever volkomen kapot had gezopen en gevreten, zijn drugsgebruik hadden ze wijselijk maar buiten beschouwing gelaten.

'Het spijt ons ten zeerste maar zonder transplantatie heeft u maximaal nog maar een paar maanden te leven. En met uw zeer zeldzame bloedgroep zijn uw kansen ...'

'Nonsens, had hij hen toe gebluft, ik ben zo gezond als een vis. Vinden jullie nu maar als de donder een donor. Tenminste, wanneer jullie het leven willen behouden. En breng mij verdomme wat te vreten en verhoog mijn morfine medicatie want ik begin mij als een vis op het droge te voelen. Hop,hop !'

Die doktoren, dacht hij. Denken dat zij alles weten. Honden zijn het om mij zo te behandelen ...'

Bericht uit de Beijing Nieuws van 28 juli 2010.

De staatsgevaarlijke misdadiger Zuong Li is gisteren opgepakt en na berechting geëxecuteerd

Professor Li die na jarenlange ondergrondse activiteiten en verantwoordelijk was voor tal van aanslagen is opgepakt, hij is door het Communistische Tribunaal onmiddellijk tot de dood veroordeeld.

© augustus 2011, stormgeboren, BasicPublishing.nl